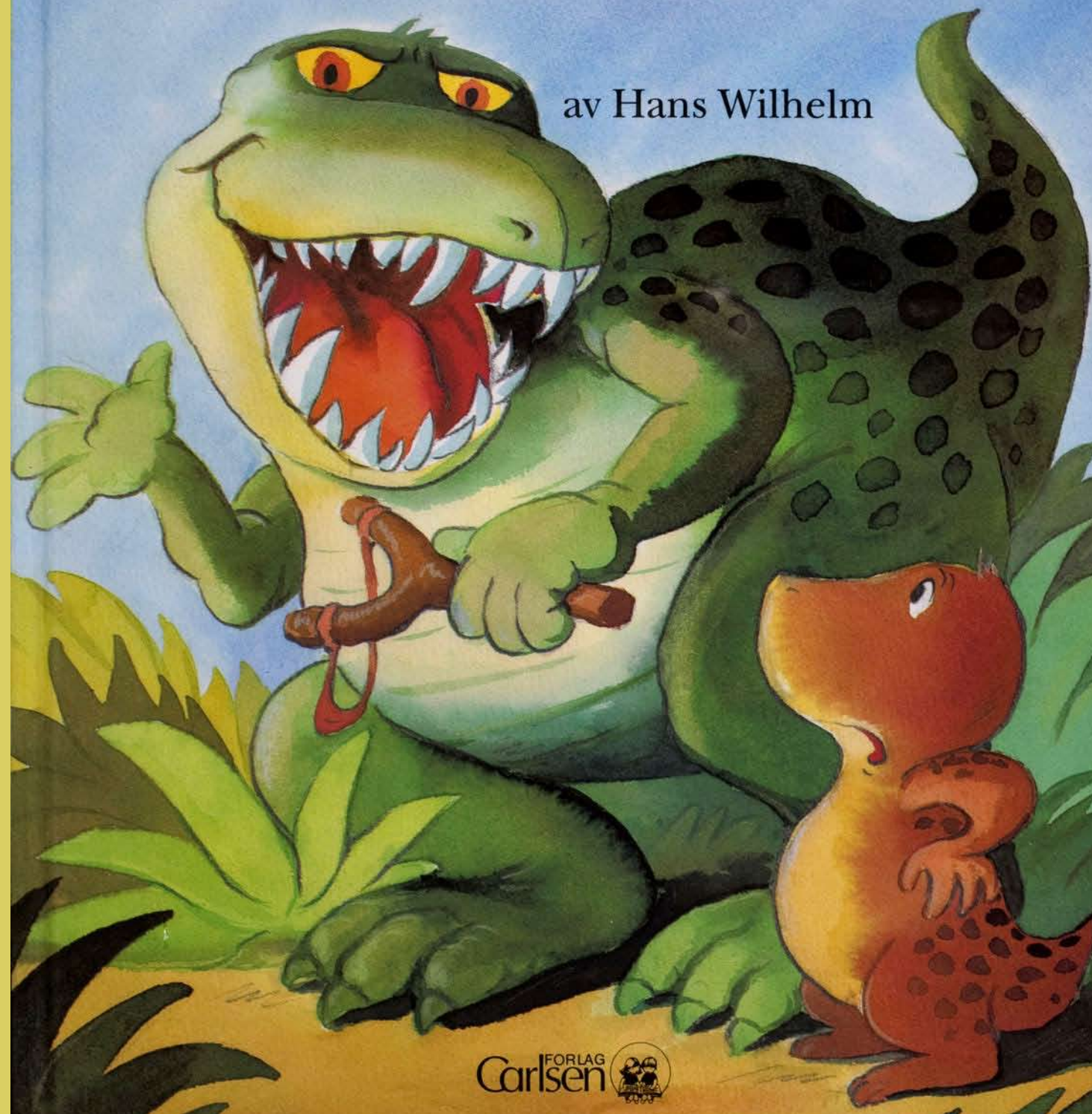

TYRANNUS

Den store, slemme slasken

av Hans Wilhelm

TYRANNUS

Den store, slemme slasken

Av Hans Wilhelm

Oversatt av Venke Agnes Engh

TYRONE THE BIG BAD BULLY
© 1993 Carlsen Verlag GmbH, Hamburg
Første gang utgitt i 1993
Norsk utgave © 1994 Carlsen Forlag, Oslo
Oversatt av Venke Agnes Engh
Trykket i Danmark
1. opplag
ISBN 82-424-0684-7

FORLAG
Carlsen

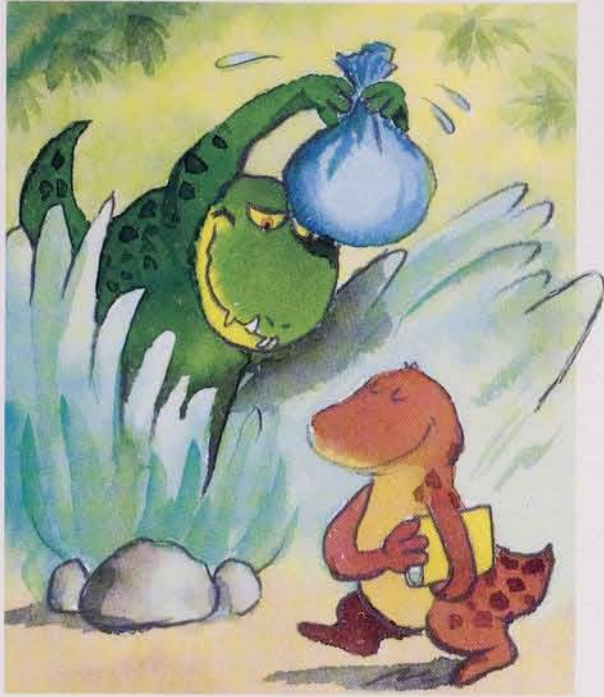
Det var ikke lett for Dino
å være et dinosaur-barn.
Selv om han hadde mange venner,
hadde han også én stor, vemmelig fiende –

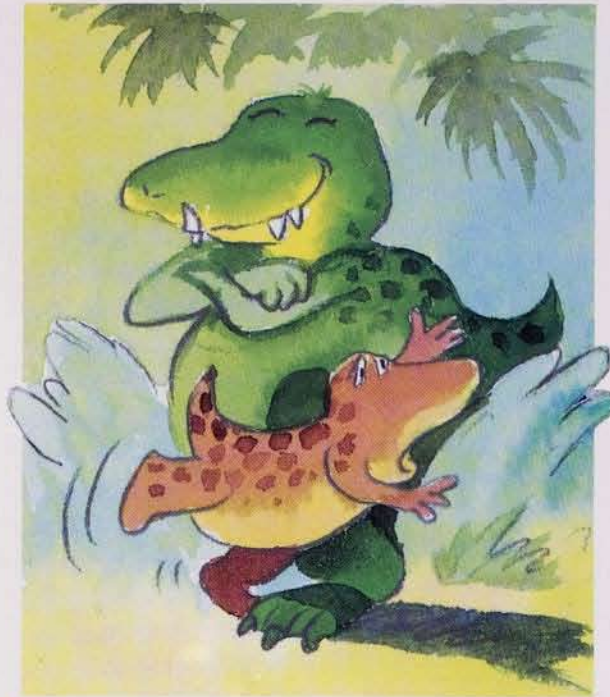
Det var Tyrannus –
Tyrannus den grusomme, ble han kalt.
Tyrannus var et barn han også, men han var
mye større og sterkere enn alle de andre.
Og han likte å plage Dino.

Uansett hva Dino gjorde for å stanse ham,
ville Tyrannus, før eller senere,
begynne å plage ham igjen.

Det var så ille at Dino til og med
var redd for å gå på skolen.

Mandag overrasket Tyrannus ham med en vannbombe.

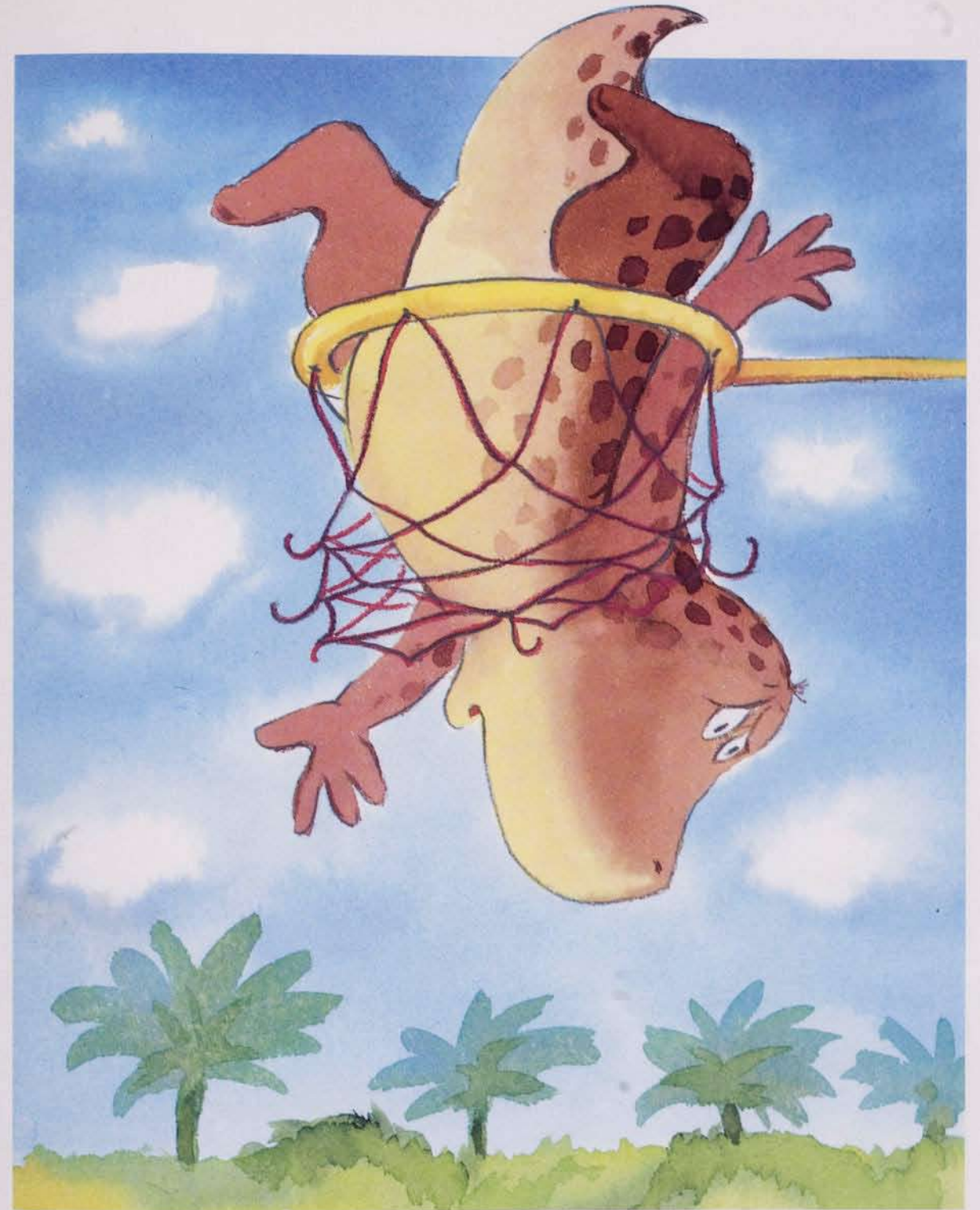
Tirsdag spente Tyrannus ben for Dino.

Onsdag overøste Tyrannus ham med de verste skjellsord.

Torsdag stjal Tyrannus skolematen fra Dino.

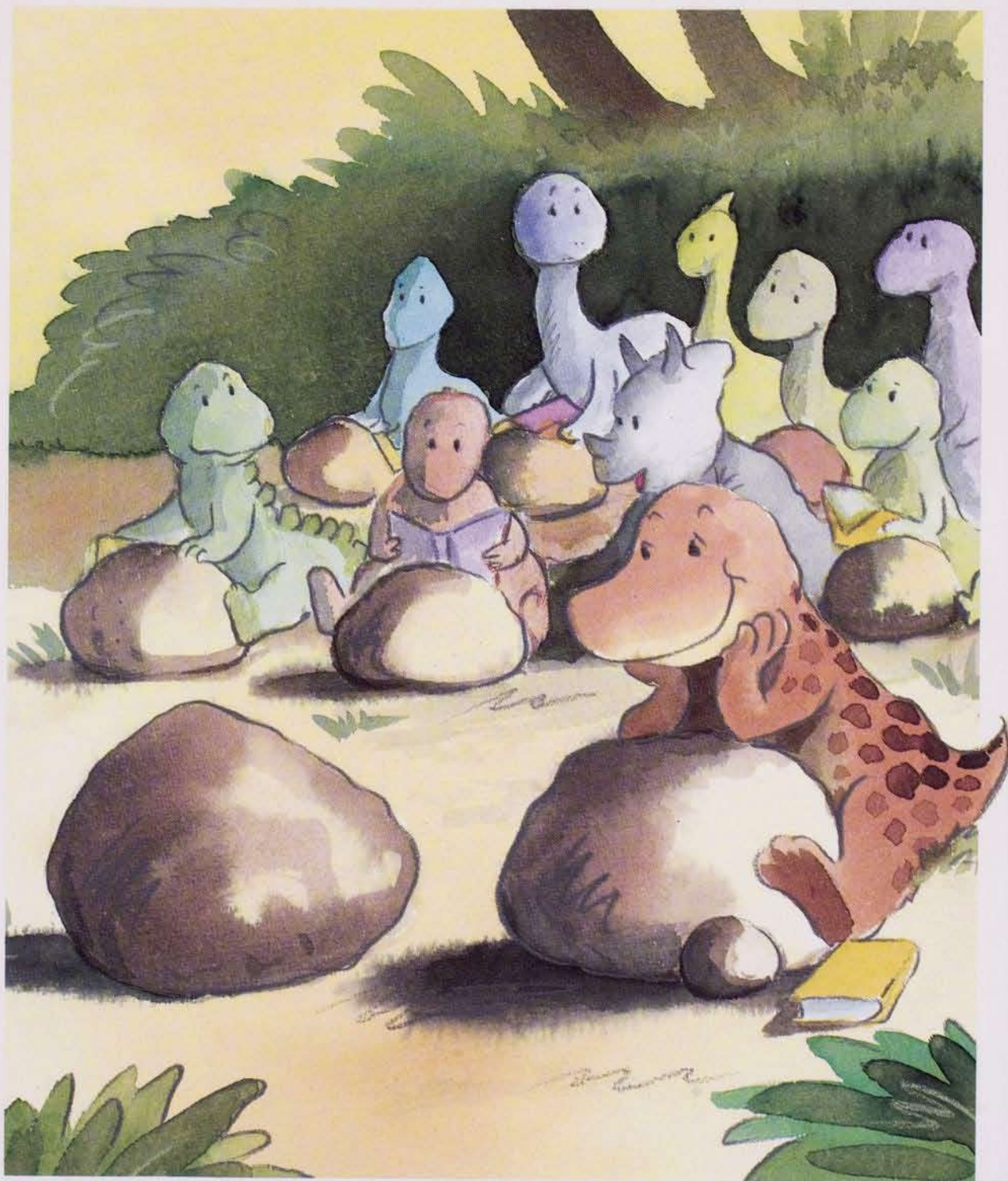

Og fredag brukte Tyrannus Dino som kurvball!

Det var ikke rart at Dino gledet seg til helgen.
Da kunne han leke med vennene sine.

Men da Dino kom til å tenke på mandagen,
begynte tennene hans å klapre.
Han måtte møte Tyrannus, den store, slemme slasken.
Og da begynte hele lekse om igjen.

Men en mandag kom ikke Tyrannus på skolen. Dino ble veldig glad – han kunne nesten ikke tro det! Det var for godt til å være sant!
En hel dag uten å bli ertet og plaget!

Og heller ikke neste dag var Tyrannus der!
Men så – ba læreren Dino om å ta med seg noen mattebøker hjem til Tyrannus, slik at han kunne forberede seg til neste prøve.

«JEG!» ropte Dino. «Hvorfor akkurat jeg?»
«Fordi du er den som bor nærmest ham,» sa læreren.

Dino var vettskremt!

Han var så redd at han ba Stella
om å bli med.
«Jeg! Å, nei,» sa hun, «Tyrannus bor
hos en fæl og nifs gammel onkel
som brøler hele tiden.
Jeg vil ikke komme i nærheten av ham!»

Hans venn, Stego,
ville heller ikke bli med.
«Lei for det,» sa Stego, «men jeg synes
du skulle spørre en som
er mye sterkere enn meg.
Det er så skummelt
der han bor!»

Så gikk Dino til Terry.
Men da Terry hørte hva Dino ville
ha ham til å gjøre, begynte han å skjelve,
og han sa at han hadde det altfor
tra-tra-tra-travelt til å bli med.

Til slutt tenkte Dino at han kunne spørre
foreldrene sine. Men de var ikke kommet hjem ennå.

Da visste han at han måtte dra
ALENE!

Dinos hjerte banket svært høyt
mens han gikk gjennom sumpskogen.

Så fikk han øye på huset til Tyrannus. Han hørte noen
grusomme lyder innenfra – det lød som en
fryktelig slåsskamp. Han hørte skrik og slag. Dino var så
redd at han hadde mest lyst til å løpe hjem igjen.
Men han tenkte han kunne legge fra seg bøkene på
trappen først.

Han hørte en dyp, hes og sint stemme: «Din dumming!
Din sløve øglehjerne!» Men det var ikke Tyrannus som ropte.
Denne stemmen var eldre og dypere.

Og så hørte Dino:

«Jeg skal nok få has på deg, din lusne jukse­maker av verste sort! Du synes kanskje jeg har vært hard hittil, men bare vent, så skal du få merke hvem som er sjefen her!»

Dino hørte en dør bli slengt igjen, og at slåen ble slått for.

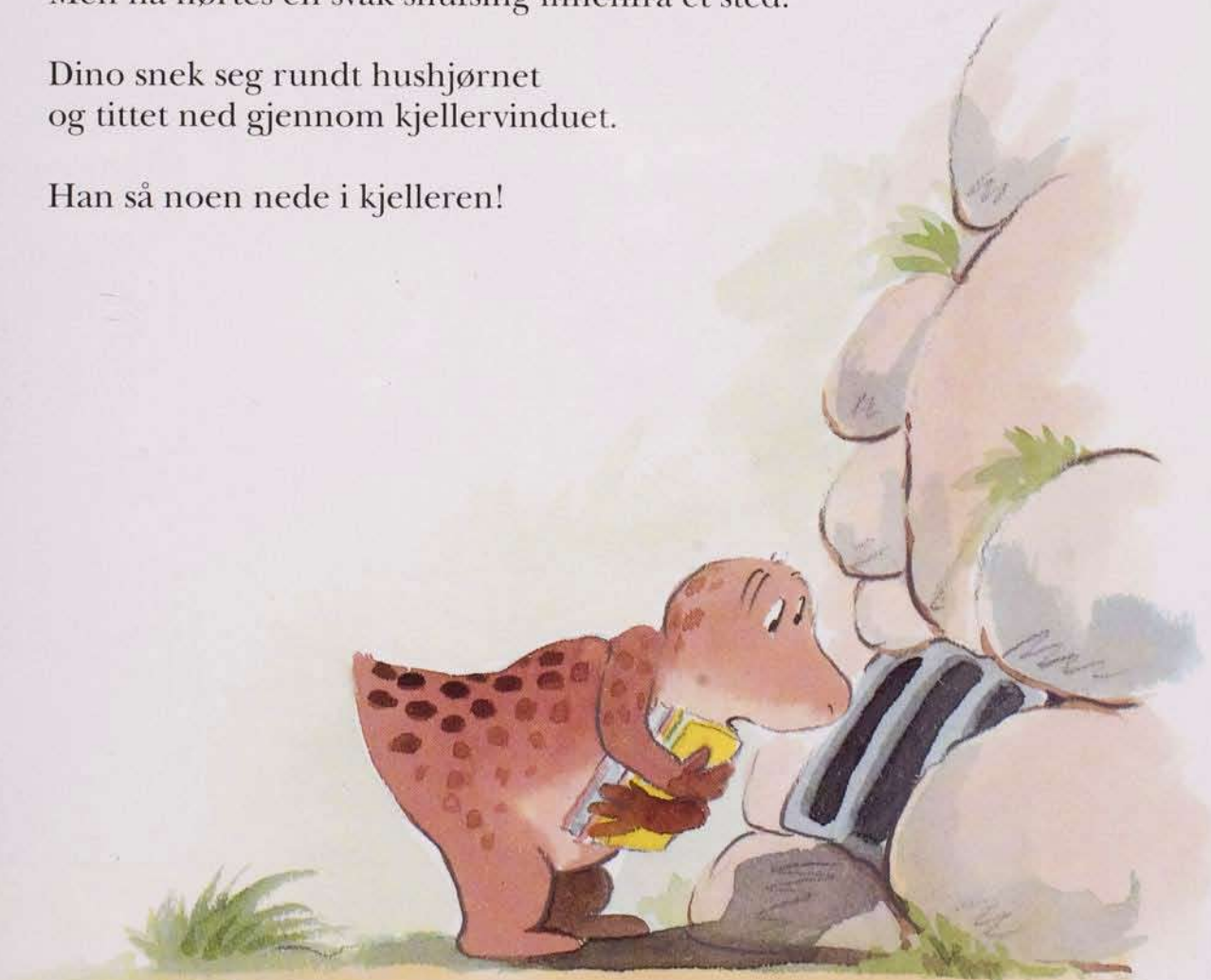
Så hørte han tunge skritt gå opp en trapp.

Så ble alt stille.

Men nå hørtes en svak snufsing innenfra et sted.

Dino snek seg rundt hushjørnet og tittet ned gjennom kjellervinduet.

Han så noen nede i kjelleren!

Det var Tyrannus! Han satt sammenkrøpet på kjellergulvet. Han så ikke særlig stor og slem ut der han satt. «Er alt i orden?» hvisket Dino.

«Selvfølgelig,» sa Tyrannus. «Hvorfor snoker du rundt her?»

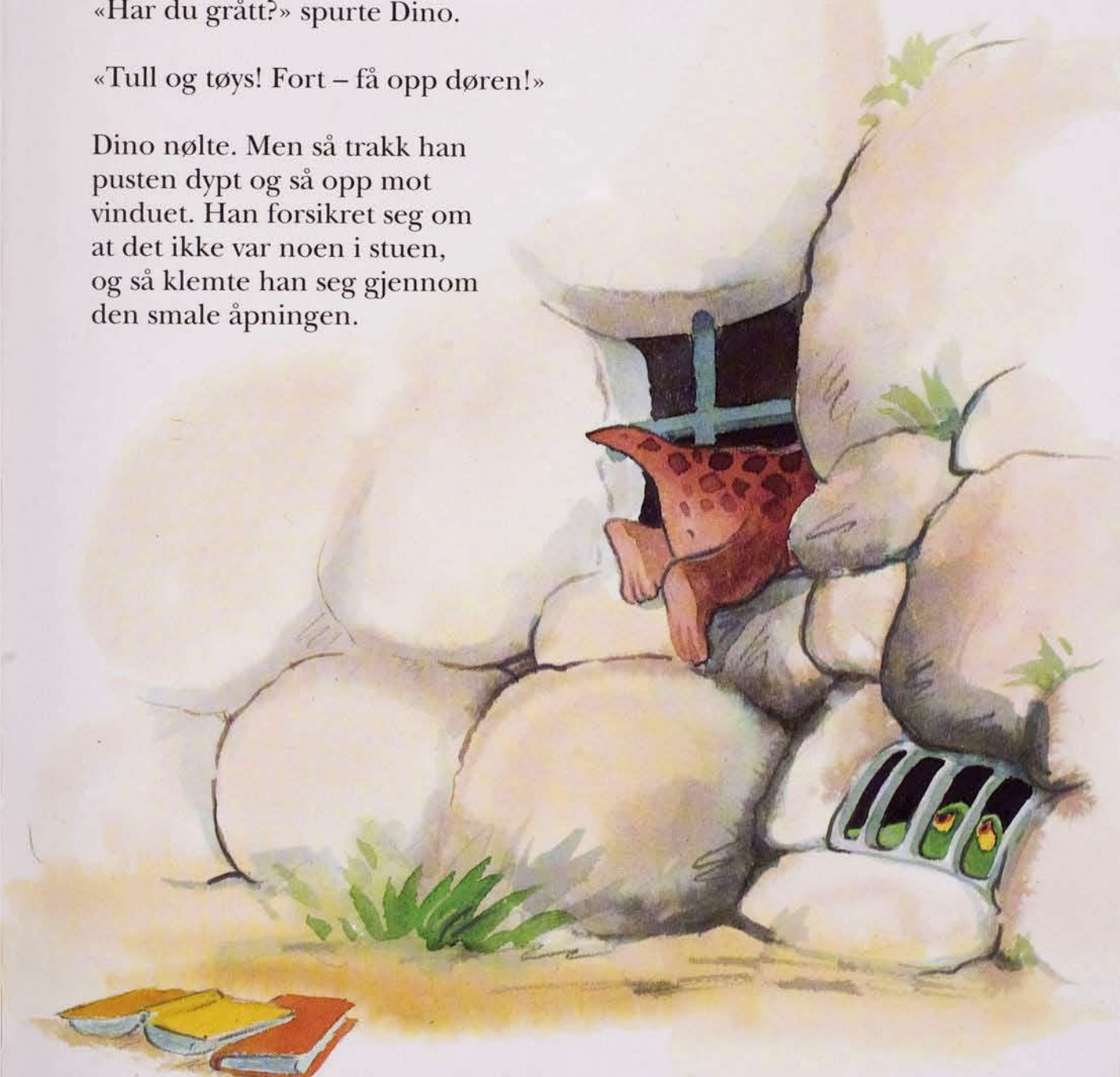
«Jeg kom bare for å gi deg noen bøker,» sa Dino. «Skal jeg slippe dem ned gjennom vinduet?»

«Nei, jeg skal ut herfra,» sa Tyrannus. «Du må klatre inn gjennom stuevinduet og ta slåen vekk fra kjellerdøren.»

«Har du grått?» spurte Dino.

«Tull og tøys! Fort – få opp døren!»

Dino nølte. Men så trakk han pusten dypt og så opp mot vinduet. Han forsikret seg om at det ikke var noen i stuen, og så klemte han seg gjennom den smale åpningen.

Dino gikk på tærne tvers over rommet.
Han skrittet over ødelagte møbler
og kopper og kar. Så prøvde han å trekke
fra slåen på kjellerdøren.
Han trakk alt han orket.
Og til slutt fikk han åpnet døren!

Dino holdt seg unna Tyrannus. Han var fremdeles redd for ham. Han visste ikke hva han kunne vente seg.

Men da han så Tyrannus komme opp fra kjelleren, glemte Dino å være redd.

«Hva har skjedd?» spurte han.

Plutselig hørtes tunge fottrinn. Noen kom nedover trappen.

Dino gjemte seg bak kjellerdøren.

Der kom onkelen til Tyrannus!
Han var en fæl, gammel og grusom
tyrannosaurus rex.

«Hvordan kom du deg ut?» brølte onkelen
og grep Tyrannus i armen.

Dino grep anledningen til å løpe mot
utgangsdøren. Han vred om nøkkelen
og åpnet døren så fort han kunne.

«Slipp ham!» skrek Dino med høy røst.
Han hadde aldri visst at han kunne brøle
så høyt. «Kom igjen, Tyrannus!
La oss komme oss vekk herfra! Fort!»

Onkelen ble så overrasket
at han slapp armen til Tyrannus.
Tyrannus hev seg
ut gjennom den åpne døren.

Dino og Tyrannus sprang gjennom den tette sumpskogen – og onkelen sto brølende igjen. De løp ganske lenge før de satte ned farten.

«Du har reddet livet mitt, din vesle reke,» sa Tyrannus.

«Det er best at jeg blir hos deg noen dager.»

«Tja ...» sa Dino.

«Onkelen min kommer til å bli temmelig sinna når han finner ut at jeg har kastet gebisset hans ut i sumpen!»

«Hva sier du?» sa Dino.

«Etter at jeg spikret yndlingstøflene hans fast i gulvet.»

«Å, nei!» sa Dino.

«Og det som virkelig kommer til å gjøre ham forbanna, er synet av all søpla jeg slengte ut over sengen hans. Han kommer sannsynligvis til å drepe meg.»

«Ja vel – ja vel,» sa Dino. «Jeg skal spørre familien min om du kan bli hos oss. Men bare hvis du lover å være snill.»

Dino fortalte foreldrene sine om det som hadde skjedd hos Tyrannus. Faren hans sammenkalte øyeblikkelig de andre dinosaurene, og sammen diskuterte de hva som burde gjøres. I mellomtiden forbandt moren til Dino sårene til Tyrannus med mye kjærighet og mye plaster. Hun gjorde det så godt ...

.... at Tyrannus ble sitt gamle jeg igjen
på null komma null!

